

ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ДРУЖЕСТВЕНИ ДЯЛОВЕ В КАПИТАЛА НА ООД. АКТУАЛНИ НОРМАТИВНИ ПРОМЕНИ

Венцислав САВОВ¹

¹ Катедра Правни науки, Икономически университет, Варна, България.
E-mail: vencysavov@abv.bg

JEL K 150

Резюме

Ключови думи:

дружествени дялове, непогасени задължения към работници и служители, прехвърлител, управител, съдружник/ци, наказателна отговорност, административно-наказателна отговорност.

В статията се изследват актуалните законодателни промени в Търговския закон до м. декември 2017 г. и м. февруари 2018 г., представляващи законодателна регулация с цел преустановяване на практиката недобросъвестни търговци да прехвърлят търговските си предприятия и дяловете си в ООД, при наличие на непогасени задължения и обезщетения към работниците и служителите, както и осигурителни вноски към държавата. На база нормативен анализ се правят изводи и препоръки за приложението на новите норми, както и предложения de lege ferenda за бъдещо усъвършенстване на законодателството.

© 2018 Икономически университет – Варна

Цитиране: САВОВ, В. (2018) Прехвърляне на дружествени дялове в капитала на ООД. Актуални нормативни промени. *Известия. Списание на Икономически университет – Варна*. 62 (4). с. 439 - 450.

Въведение

Анализираните последни две изменения в Търговския закон (ТЗ) са логична последица от действията на Народното събрание (НС) и Министерския съвет (МС) в намеренията им да гарантират изплащането на трудовите възнаграждения и внасянето на дължимите върху тях задължителни осигуровки на работниците и служителите в частния сектор. Видимо е, че освен приетите промени, с цел гарантиране заплащането на труда от търговските предприятия, обявени в несъстоятелност със специален закон, законодателят е решил допълнително да осигури

гури и предварителна защита на такива плащания в периода преди обявяването на търговски предприятия в несъстоятелност. Вероятно причините са комплексни и произтичат предимно от социалното недоволство на ощетени работници и служители, а така също и заради не малките плащания от създадения Фонд за гарантиране на тези вземания, който принципно се издържа от държавния бюджет, а така също и косвено от натоварването на осигурителните фондове.

С изменението на Кодекса на труда (КТ), в ДВ бр. 102 от 22.12.2017 г., се прави комплексен опит за промяна в няколко нормативни акта, с цел максимално въздействие и обхващане на норми, гарантиращи изплащането на трудовото възнаграждение на работниците и служителите. С тях, обаче, се въвеждат и изменения в нормативна уредба, попадаща извън обхвата на трудовото и осигурителното право. Такива са и промените в ТЗ, а именно корекция в нормите, свързани с изискванията за прехвърлянето на предприятието, като цяло, по смисъла на чл. 15 от ТЗ и приемането на нов съдружник, по смисъла на чл.129 от ТЗ. Регламентирано е ново задължение при извършването на тези сделки, а именно: само „ако няма неизплатени изискуеми трудови възнаграждения, обезщетения и задължителни осигурителни вноски на работниците и служителите, включително и на работниците и служителите, трудовите правоотношения с които са прекратени до три години преди прехвърлянето ...“.

Тъй като с тези изменения в ТЗ не беше посочен начинът, как ще бъде удостоверявано пред Търговския регистър (ТР), че липсват такива задължения, което затрудни търговския оборот, скоро се наложиха допълнителни изменения. Същите бяха приети между първото и второто четене на новоприетия Закон за пазарите на финансови инструменти и бяха обнародвани на 16.02.2018 г. С тези изменения се въведоха допълнителните изисквания по чл. 16 и чл. 129 от ТЗ за деклариране пред нотариус на липсата на тези обстоятелства от прехвърлителите и управителите, както и за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) за липса на публични задължения.

Актуалността на изследването се обуславя от множество комплексни и взаимно обвързани вътрешни и външни фактори. От една страна, обществена потребност, изразена в остри реакции на работници и служители – потърпевши от неизплащане или забавяне на трудовите им възнаграждения (Ангелова, 2004; Атанасова, 2018; Дичева, 2018). От друга страна, – положителната, спешна но не особено удачна реакция на институциите и последващите законодателни промени. От трета страна, реалният ефект е предимно затрудняване на гражданския оборот, с въвеждане на ограничения и допълнителни разходи при извърш-

ването на сделките с предприятия и с дружествени дялове. Всички тези фактори са част от стремежа на държавата по осигуряване и реализация на конституционното право на трудово възнаграждение (Рачев, et al., 2008; Андреева & Йолова, 2014) и по-конкретно, свързаното с това изпълнение на конституционното задължение на социалната държава. Законодателните мерки, които в своята съвкупност следва да осигурят превенция, контрол и отговорност за спазване на конституционното право на трудово възнаграждение, както и привличането към имуществена, наказателна и административнонаказателна отговорност (Андреева & Йолова, 2008; Андреева & Йолова, 2008; Андреева & Йолова, 2009; Андреева & Йолова, 2011; Андреева, 2016; Цанков, et al., 2006; Андреева & Йолова, 2016) на работодатели, неизпълнили задълженията си по трудово правоотношение, не следва да затрудняват гражданския оборот. Това е така, защото правната доктрина, от гледна точка на тяхната същност, аспекти и принадлежност сочи, че тези мерки следва да се уреждат с норми от съответния правен отрасъл (Мръчков, 2017; Мръчков, 2018; Цокова, 2017). В момента, в тяхната съвкупност и обвързаност, в която ги поставя законодателят, са изключително актуални и изследването в контекста на тяхната взаимно връзка би било полезно, както за практикуващи юристи, така и за съдружници в ООД.

Целта на статията е да се изследват новите законодателни промени в ТЗ, гарантиращи изплащането на трудово възнаграждение и осигуровки от работодателя ООД, като въз основа на нормативния анализ се изведе систематизация на комплексните мерки, направи се оценка и се дадат препоръки за приложението им, както и конкретни предложения *de lege ferenda* за усъвършенстване на нормите.

Обект на изследване е актуалната нормативна уредба, свързана с прехвърлянето на дружествени дялове от капитала на ООД, респективно и с приемането на нов съдружник, и тяхната реализация, предвидени в ТЗ.

За постигането на поставената цел авторът си поставя **следните задачи**: 1) да се извърши изследване на промените в ТЗ, относно прехвърлянето на дялове на нов съдружник; 2) да се направят изводи и обобщения с практическа насоченост; 3) да се отправят препоръки и се отбележат проблемните въпроси, обособяващи потребността от нова законодателна намеса.

Методологията на научното изследване включва: 1) комплексен анализ на правната уредба, регламентираща приемането на нов съдружник в ООД и 2) проучване практиката на институциите и доктринални изследвания – теоретичен обзор и систематизация. В статията се изследва предимно актуалната нормативна уредба.

Изложение

С измененията от 22.12.2017 г. в ТЗ в чл.15 се създават две нови алинеи (1). С оглед новата ал. 4 на чл. 15 се изменя текстът на чл. 129, ал. 1, като в изречение второ се добавя сходен текст, а именно „... и ако няма неизплатени изискуеми трудови възнаграждения, обезщетения и задължителни осигурителни вноски на работниците и служителите, включително и на работниците и служителите, с които трудовите правоотношения са прекратени до три години преди прехвърлянето на дружествения дял“.

Въз основа на факта, че тези промени са последица от промените в Кодекса на труда (КТ), с цел гарантиране плащането на вече начислени, но неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения, авторът счита, че законодателят желае с измененията на ТЗ да преустанови прехвърлянето на търговските предприятия като цяло и на дружествени дялове от капитала на ООД при условие, че прехвърлителите са носители на подобни задължения. Единственото изключение е новият текст на чл. 15, ал. 5, с който прехвърлянето се допуска само в случай, че приобретателят изпълни задълженията на прехвърлителя. Такова изключение, обаче, не е предвидено в чл. 129 от ТЗ, при прехвърляне на дружествени дялове или при приемане на нов съдружник.

Видно е, че с тези промени се въвеждат ограничения при описаните сделки, като се изисква доказване на липсата на задължения за плащане на възнаграждения и обезщетения. От практическа гледна точка възникват въпроси, свързани с доказването на тези изисквания. Липсва регламентация на подобен ред, както в ТЗ, така и в КТ. В периода до следващите, коментирани с тази статия промени, в оборота с прехвърляния на предприятия и дружествени дялове от капитала на ООД, видно от статии в пресата, а и от съдебната практика, е имало колапс. Страните по сделките не са имали възможност да се снабдят с необходими документи, удостоверяващи липсата на задължения към служителите. В същото време съответните длъжностни лица от Агенцията по вписванията не са имали указания, какви точно документи да изискват. Съдът, при обжалване на откази за вписване на промени, е приемал, че представените от страните удостоверения от НАП по чл. 87, ал. 6 от ДОПК и декларации в свободен текст от прехвърлителите за липса на такива задължения, са достатъчни и удовлетворяват изискванията на закона. Именно и това е наложило спешната повторна поправка на ТЗ от 16.02.2018 год. В ТР подлежат на вписване положителни факти, като с акта на вписването се постига желаният ефект. Това са такива факти, за чието изпълнение длъжностните лица от ТР следят служебно. Противно на тази логика, с но-

вовъведеното, все още към този период нерегламентирано задължение, търговците можеха единствено доброволно да декларират отрицателни по своята природа факти – липсата на задължения към работниците и служителите си. Но понеже не беше законово установено, както бе посочено по-горе с аналогичните текстове в ТЗ, то сделките по прехвърляне на търговски предприятия и прехвърляне на дружествени дялове бяха блокирани.

По начало отрицателните факти не подлежат на доказване, нито според доктрината, нито според практиката. От този, макар и кратък времеви резултат, може да се направи извод, че конкретните промени от 22.12.2017 г. в ТЗ, не са били добре обмислени Бързината, с която са приети тези промени в ТЗ, не е била обоснована с оглед получените се резултат. Тези промени и допълнения се свеждат до приемане на два нови текста и допълнение на трети текст, които промени, съгласно останалите действащи закони, са непълни, а практиката по прилагането им е поставила пред търговските дружества, юристи и длъжностни лица по вписванията множество неясноти и въпроси по реалното им прилагане. Именно поради тази причина са били необходими допълненията в ТЗ, обясняващи и допълващи тези от 22.12.2017 г., поради което законодателят в сравнително кратък период променя и допълва и други текстове, които да регламентират подробно прилагането им. С приемането на новия Закон за пазарите на финансови инструменти, между първо и второ четене НС приема и новите изменения в ТЗ (заради тези които бяха непълни, както е посочено по-горе за последните изменения от 22.12.2017 г.), а именно текстове на чл. 16 и на чл. 129 от ТЗ (2).

Тъй като с тези изменения в ТЗ законодателят допълва празноти в промените от края на 2017 г., отново насочени към социалната защита на работници и служители с неизплатени възнаграждения, осигуровки и обезщетения, се изменяха и текстовете на чл. 687 от ТЗ – относно вписването на такива вземания от синдика на предприятие в несъстоятелност и в чл. 789 от ТЗ – относно гласуващите в отделен клас такива служители по плана за оздравяване. Тези промени не се анализират в тази статия, тъй като авторът е насочил изследването си в измененията, касаещи прехвърлянето на предприятие и дружествени дялове на ООД.

Както е анализирано по-горе, измененията от 22.12.2017 г. не бяха прецизирани и блокираха оборота в тази област на разпореждане с търговско предприятие и с дружествени дялове от капитала на ООД. Също вече беше посочено, че доброволно подписваните пред нотариус декларации от прехвърлителите за липса на задължения, не бяха достатъчни на длъжностните лица от Търговския регистър и се постановяваха откази за вписване.

Именно с измененията от 16.02.2018 г. тези непълноти на предходното законодателно решение от 22.12.2017 г., бяха отстранени. С последните корекции се въвежда, обаче, единствено коментиранията по-горе в статията декларация. Съгласно чл. 16, ал. 2 от ТЗ, обстоятелствата по чл. 15, ал. 4 от ТЗ се доказват от отчуждителя с декларация по образец. Образецът на декларацията по ал. 2 от ТЗ се утвърждава от министъра на правосъдието и министъра на труда и социалната политика. Към текстовете на чл. 16, ал. 2-ал. 4 от ТЗ препраща и изменената норма на чл. 129, ал. 2. Законодателят предвижда, че тази декларация се подписва не само от прехвърлителя на дружествените дялове, но и от управителя на дружеството, в което влиза нов съдружник.

С цел бързото остраняване на последиците от предходните изменения от 22.12.2017 г., новите изменения на ТЗ влизат в сила веднага от деня на обнародването, а именно от 16.02.2018 г. В изпълнение на това намерение на законодателя, изключително бързо, а именно на същата дата 16.02.2018 г. и образецът на декларацията е одобрен от двамата министри и публикуван на сайта на Агенцията по вписванията.

Предвид извършения до момента нормативен анализ на измененията, могат да се направят следните изводи:

На първо място – установи се, че няма компетентен държавен орган, който има техническата възможност да издаде обективно удостоверение дали едно търговско предприятие има задължения към работниците си към съответния момент. Изключение прави удостоверението по чл. 87, ал. 6 от ДОПК, което отразява само декларираните от данъчно задълженото лице данни и не отразява задължения за неизплатени възнаграждения.

На второ място – въведе се декларацията по чл. 16, ал. 2 от ТЗ, подобна на тези в чл. 57 и чл. 58, ал. 2 от ТЗ – за едноличните търговци, в чл. 141, ал. 8 и чл. 142 от ТЗ – за управителите на ООД и в чл. 234, ал. 2 от ТЗ – за членовете на съветите на акционерните дружества, с които посочените лица декларира липсата на съответни обстоятелства, доказващи спазването на законови изисквания, като: липса на задължения за неизплатени заплати; липса на производство за несъстоятелност и това, че не е лишен от право да упражнява търговска дейност; съответно за управителите на ООД и членовете на съветите при АД – за липса на производство по несъстоятелност и за липса на наказателни постановления за неспазване изискванията за съхраняване на определени нива запаси от нефт и нефтопродукти. И новата декларация по чл. 16, ал. 2 от ТЗ, също като останалите горепосочени, предвижда за декларирането на неверни данни наказание по чл. 313 от Наказателния кодекс. Законната форма на всички гореизб-

роени декларации е обикновена писмена. Както всички останали, така и представянето на новата декларация по чл. 16, ал. 2 от ТЗ при прехвърляне на търговско предприятие и/или продажба на дялове в ООД в регистърното производство пред Агенцията по вписвания е елемент от необходимия фактически състав за вписване на тези обстоятелства по партидата на съответните дружества (Радев, 2016; Бъчварова, 2005; Бъчварова & Рачев, 2011; Калайджиев, 2015; Голева, 2018).

На трето място, липсва на законово изискване всички тези декларации да бъдат нотариално заверени. В такъв случай, възниква въпросът по какво се различава новата декларация по чл. 16, ал. 2 от ТЗ от останалите. Разликата е съществена. Тъй като за останалите декларации инициатори за сезиране на прокуратурата за деклариране на неверни данни биха могли да бъдат всички трети лица, т.е. налице е правна възможност в неопределен времеви интервал, то за новата декларация е различно. Съгласно чл. 16, ал. 2, изр. Второ от ТЗ: „Агенцията по вписванията незабавно уведомява за подадената декларация Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“, а съгласно ал. 3 на чл. 16 от ТЗ: „Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ по сигнал или по собствена инициатива извършва проверка за достоверността на декларираните факти по ред, определен от изпълнителния директор. При установено несъответствие между декларираните и установените факти Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ изпраща резултатите от проверката на органите на прокуратурата.“ Следователно, при всяко вписване на прехвърляне на предприятие по чл. 15 от ТЗ и/или прехвърляне на дружествени дялове от капитала на ООД по реда на чл. 129, Агенцията по вписванията незабавно уведомява Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“. От това следва, че инспекцията има правото веднага да извърши проверка на съответното дружество за изплатени трудови възнаграждения, осигуровки и обезщетения. Съгласно новото второ изречение на чл. 16, ал. 3 от ТЗ: „При установено несъответствие между декларираните и установените факти Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ изпраща резултатите от проверката на органите на прокуратурата.“ Именно и в това е съществената разлика с останалите посочени по-горе други подобни декларации по ТЗ. При незабавно получаване на информация, извършване на проверка в предприятието и евентуално сезиране на прокуратурата следва, че лице, което е декларирано неверни данни по смисъла на чл. 16, ал. 2 от ТЗ може да понесе наказателната отговорност своевременно, с оглед извършеното невярно деклариране. Към това следва да се добави, че в Наказателния кодекс има и квалифицирани състави за неплатени осигуровки като чл. 255б от

ТЗ, което означава, че прокуратурата може да повдигне и допълнителни обвинения. За разлика от наказанието при невярно декларираните данни – лишаване от свобода до три години и глоба, то при посочения чл. 255б от ТЗ, наказанията започват от лишаване от свобода до пет години, много по-висока по размер глоба, а в определени случаи горната граница на наказанието е до осем години и конфискация на имущество.

Предвид гореизложеното, могат да бъдат направени следните предложения:

➤ Да се измени информационната система, поддържана и свързана с НАП и с НОИ относно изплащането на трудовите възнаграждения и осигуровки.

➤ В декларации (3) работодателите декларират данни за **начислени** възнаграждения, данъци, осигуровки, обезщетения и пр. В случай, че се добави и изискването да се декларират освен начислените, но и **реално изплатените** възнаграждения, данъци, осигуровки, обезщетения и пр., то НАП във всеки момент може да издаде обективно удостоверение по чл. 87, ал. 6 от ДОПК, макар и да се отнася за предходен месец. Т.е. НАП, като основна приходна агенция, може да удостовери дали за предходния месец дължимите суми са реално изплатени. В случай, че не са, да уведоми Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ за извършване на проверка. Посочената Наредба, съгласно §3 от нейните Преходни и заключителни разпоредби, е издадена на основание чл. 5, ал. 6 и чл. 9а, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване, чл. 73, ал. 6 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица и чл. 39, ал. 1, чл. 40, ал. 5, т. 2, чл. 40а, ал. 4 и чл. 41, ал. 2 от Закона за здравното осигуряване. Видимо е, че към тези нормативни актове би следвало да се добави и Кодексът на труда.

➤ Корекция в текстове в административнонаказателните разпоредби на тези закони, увеличаващи административно наказателната имуществена санкция на търговците, респективно и глобите за управителите на такива предприятия, би постигнал желанието от законодателя резултат – а именно редовно изплащане на трудовите възнаграждения и обезщетения, и редовното погасяване на задължителните осигурителни вноски.

Заклучение

Изследването на последните законодателни корекции в ТЗ позволява да бъдат направени изводи, обобщения и предложения де леге фереда.

Авторът не възприема изцяло като положителни анализиранията изменения в ТЗ по ред причини. На първо място, систематичното място на нормите, предвид заложената в тях цел и спецификата на регулираните обществени отношения не е в ТЗ, а в Кодекса на труда, в Кодекса за социално осигуряване, в Закона

за здравното осигуряване и Закона за данъците върху доходите на физическите лица. На второ място, въвеждането на наказателна отговорност за съдружници в капитала на ООД е новост в българското търговско право, която не може да бъде еднозначно възприета като положителна. Управителят на дружеството по дефиниция отговаря за правилното и законосъобразно водене на дружествените дела. Съдружникът, обаче, в голяма част от случаите не е лично ангажиран, а участва само с паричната си вноска и не взема участие в оперативното управление на дружеството. Възниква въпросът – при решение на съдружника за прехвърляне на дружествените дялове, как следва обективно да се установи, че дружеството няма задължения към служителите си и към осигурителните фондове. Считаме, че въпреки това, че ООД е най-разпространената форма сред търговците, не е правилно само при прехвърляне на дялове от капитала в ООД, съдружниците да подписват декларацията по чл. 16, ал. 2 от ТЗ. Такива изисквания не са предвидени при прехвърляне на участия/дялове в събирателните и командитните дружества, нито за съдружниците, нито за техните управители. Т.е. нарушена е равнопоставеността пред закона. На следващо място, в случай, че действително някое ООД има задължения за неизплатени възнаграждения, обезщетения и осигуровки, то няма пречка капиталът да се „увеличи” чрез приемане на нов съдружник. В следващия момент „знаещият” за проблема съдружник може да прехвърли дяловете си на новия съдружник свободно по смисъла на чл. 129, ал. 1, изр. второ, предл. първо от ТЗ. Т.е. въведените изменения не се отнасят за всички дружества, а и могат да бъдат заобиколени.

Авторът счита, че е необходимо да се измени подходът при извършване на промени в ТЗ относно ООД. Както е ноторно известно, това търговско дружество е изкуствено създадено в Германия. Естествено е, че съществуват различия в социално-икономическо отношение между двете държави, но по отношение на дружественото право такива принципно липсват. Във връзка с това вероятно е крайно време да се повиши минималният уставен капитал до такава степен, щото съдружници да могат да бъдат лица с доказани доходи и произход на средствата. В крайна сметка в немския закон за ООД в §15, регламентиращ прехвърлянето на дялове, липсват подобни допълнителни изисквания, приети с двете коментирани поправки на българския ТЗ.

Анализираните промени в Търговския закон, според автора, трудно могат да постигнат желаните ефекти, а по-скоро представляват една допълнителна заплаха от наказателна отговорност в случай на неизплатени възнаграждения, обезщетения и осигуровки.

Бележки

1. В чл. 15 се създават новите ал. (4) Предприятие, в което има наети работници или служители, може да се прехвърли, след като отчуждителят изплати дължимите, но неизплатени трудови възнаграждения, обезщетения, задължителни осигурителни вноски на работниците и служителите, включително и на работниците и служителите, трудовите правоотношения с които са прекратени до три години преди прехвърлянето на предприятието, и ал. (5) Ако страните се договорят изрично, предприятието може да се прехвърли и ако приобретателят изпълни задълженията по ал. 4.
2. Чл. 16 (2) Вписването се извършва след представяне от отчуждителя на декларация по образец, че няма изискуеми и неизплатени задължения по чл. 15, ал. 4. Агенцията по вписванията незабавно уведомява за подадената декларация Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“. Редът за уведомяването се определя съвместно от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ и изпълнителния директор на Агенцията по вписванията.
  - (3) Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ по сигнал или по собствена инициатива извършва проверка за достоверността на декларираните факти по ред, определен от изпълнителния директор. При установено несъответствие между декларираните и установените факти Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ изпраща резултатите от проверката на органите на прокуратурата.
  - (4) Образецът на декларацията по ал. 2 се утвърждава от министъра на правосъдието и министъра на труда и социалната политика.

чл. 129 (2) Прехвърлянето на дружествения дял се извършва с договор, сключен с нотариално удостоверение на подписите и съдържанието, извършени едновременно, и се вписва в търговския регистър, след представяне от управителя на дружеството и от праводателя на декларация по образец, че няма изискуеми и неизплатени задължения по ал. 1. Член 16, ал. 2 – 4 се прилагат съответно. – да е в цялостен текст
3. Декларации образец № 1 и № 6, регламентирани с „Наредба № 8 от 29 декември 2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица“, в сила от 01.01.2006 г., Издадена от министъра на финансите, последно изм. и доп. ДВ, бр. 7 от 19 януари 2018 г.

Литература

1. АНГЕЛОВА, Я., 2004. Гарантиране трудовото възнаграждение на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя. *Юридическа мисъл* (2), pp. 151-177.
2. АНДРЕЕВА, А., 2016. *Законодателни решения в българското трудово право обусловени от връзката му с икономиката*. Варна, Наука и икономика, pp. 84-92.
3. АНДРЕЕВА, А. & ЙОЛОВА, Г., 2008. Административно-наказателна отговорност за нарушения на трудовото и осигурително законодателство. *Годишник на Икономически университет-Варна (т.80)*, pp. 206-248.
4. АНДРЕЕВА, А. & ЙОЛОВА, Г., 2008. Наказателноправна защита на трудовете и осигурителни правоотношения. *Известия на Икономически университет – Варна* (3), pp. 67-76.
5. АНДРЕЕВА, А. & ЙОЛОВА, Г., 2009. Нормативни промени в контрола за спазване на трудовото и осигурително законодателств. *Известия на ИУ-Варна* (3), pp. 164-173.
6. АНДРЕЕВА, А. & ЙОЛОВА, Г., 2011. *Юридическа отговорност и контрол за спазване на трудовото и осигурително законодателство*. Варна: Унив. изд. Наука и икономика, Библ. Проф. Цани Калянджиев.
7. АНДРЕЕВА, А. & ЙОЛОВА, Г., 2014. *Трудово и осигурително право*. Варна: Наука и икономика, ИУ-Варна.
8. АНДРЕЕВА, А. & ЙОЛОВА, Г., 2016. *Основи на публичното право*. Варна: Наука и икономика.
9. АТАНАСОВА, К., 2018. Промените в Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя. *Труд и право* (2).
10. БЪЧВАРОВА, М., 2005. *Търговско право*. Варна: Наука и икономика.
11. БЪЧВАРОВА, М. & РАЧЕВ, Р., 2011. *Търговско право*. Варна: Наука и икономика.
12. ГЕРДЖИКОВ, О., 2010 По въпроса за имуществото и капитала на търговските дружества, *Търговско право*, бр.2, с.7-22
13. ГОЛЕВА, П., 2018. *Търговско право. Търговци*. н.м.: „Нова звезда“.
14. ДАЧЕВ, И., 2014. Въпроси на органното представителство (в светлина на т. 1 от ТР №3/2013 г. на ВКС, ОСГТК), *Норма*, бр.4, 2014, с.29-40
15. ДИЧЕВА, Т., 2018. Още за задължението на работодателя за начисляване и изплащане на трудовото възнаграждение, и срокове за изплащането му. *Труд и право* (2).

16. КАЛАЙДЖИЕВ, А., 2015. *Търговско право обща част*. София: ИК „Труд и право“, Кацарски А., 2003. Промените в дружественото право в сила от 1 юли 2003, бр.4, с. 5-24
17. МРЪЧКОВ, В., 2017. Могат ли контролните органи на инспекцията по труда да дават задължителни предписания на работодателя за неизплатено трудово възнаграждение на работниците и служителите, трудовите правоотношения с които са прекратени. *Труд и право* (12).
18. МРЪЧКОВ, В., 2018. Комплексни законодателни мерки срещу неизплатяване или забавено изплащане на заплатите. *Труд и право* (1).
19. РАДЕВ, Е., 2016. Съвременни европейски модели в уредбата на разпождането с дялове в ООД. *Норма* (11), pp. 5-12.
20. РАЧЕВ, Р., АНДРЕЕВА, А., ЙОЛОВА, Г. & ВЛАДОВА-ИВАНОВА, В., 2008. *Трудово и осигурително право*. Варна: Наука и икономика.
21. ХЪМЧЕВА, Л., 2004. Право на оспорване на преобразуването на търговски дружества, Търговско право, бр.4, с. 66-78
22. ЦАНКОВ, П., АНДРЕЕВА, А., ЙОЛОВА, Г. & ДИМИТРОВА, Д., 2006. *Основи на публичното право*. Варна: "Наука и икономика", ИУ-Варна.
23. ЦОКОВА, П., 2017. Очаквани промени в Кодекса на труда – основни моменти и дискуссионни въпроси във връзка със Законопроект № 754-01-40. *Труд и право* (10).

TRANSFER OF PARTNERSHIP SHARES FROM THE CAPITAL OF A LIMITED LIABILITY COMPANY. UPDATED REGULATORY CHANGES

Vencislav Savov

Abstract

The article investigates the updated regulatory changes in the Commerce Act from December 2017 and February 2018, presenting statutory regulations aiming to suspend the practice that unconscientious merchants transfer their commercial enterprises and the shares in companies of limited liability, having outstanding liabilities and compensations towards employees and officials, as well as social security contributions to the state. Conclusions and recommendations for applying the new regulations, as well as propositions de lege ferenda for future improvement of the legislation are made based on the legal analysis.

Key words: *partnership shares, outstanding liabilities towards employees and officials, transferor, general manager, shareholder/s, criminal responsibility, administrative and penal liability.*